

ZMİNA

ЦЕНТР ПРАВ ЛЮДИНИ

2024

СПИСОК УВ'ЯЗНЕНИХ
КРИМСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Ірина Данилович

Громадянська журналістка, співпрацювала з багатьма незалежними ЗМІ, зокрема медіапроєктом «ІНжир» та ініціативою «Кримський процес», ув'язнена із квітня 2022 року.

Жила в селі Владиславівка біля Феодосії. Працювала медсестрою в Коктебелі. Займалася громадянською журналістикою і публікувалася анонімно. Висвітлювала теми прав медичних працівників, а також співпрацювала з виданнями, які висвітлювали політичні судові процеси в окупованому Криму.

29 квітня 2022 року її викрали четверо російських силовиків у цивільному, про що є відеозапис. В цей самий час в її домі провели обшук, вилучили всю техніку. Протягом 13 днів з нею не було зв'язку. Як з'ясувалося, протягом 8 днів Данилович утримували в будівлі ФСБ, де її тестували на поліграфі, погрожували та давали їсти лише один раз на день. На 13-ий день її родині повідомили, що Ірина перебуває в СІЗО Сімферополя. Їй висунули звинувачення в «незаконному зберіганні вибухових речовин». У липні 2022 року вона повідомила про побиття конвоєм ФСБ та психологічний тиск, який на неї здійснюють російські силовики.

У Сімферопольському СІЗО Данилович захворіла на отит, але незважаючи на важкий стан її здоров'я, суд продовжував розгляд справи. 28 грудня 2022 року Феодосійський міський суд своїм вироком призначив їй покарання у вигляді 7 років позбавлення волі та штраф у розмірі 50 тисяч рублів. Під час процесуальних дій суддя свідомо не дозволяла надання Ірині Данилович медичної допомоги, через що та у березні 2023 року була вимушена оголосити голодування. Після того Данилович оглянули лікарі, які констатували втрату слуху та потребу в лікуванні.

29 червня 2023 року апеляційний суд «пом'якшив» вирок, скоротивши термін позбавлення волі на один місяць. У серпні 2023 року Данилович етапували до Росії в колонію загального режиму в місті Зеленокумськ Ставропольського краю.

14 травня 2024 російський касаційний суд остаточно залишив чинним вирок кримської активістки Ірини Данилович – майже сім років за ґратами.

1 серпня в окупованому Криму помер батько Ірини Броніслав Данилович.

Ірина Данилович перебуває у важкому стані, що може призвести до смерті. Їй не надають належної медичної допомоги. Зараз жінка не чує повністю на ліве вухо, пережила щонайменше один мікроінсульт та має постійні запаморочення.

«**Саме правда є найбільш потужною, найбільш небезпечною зброєю проти державної машини і проти брехні... Тоталітарному режиму не потрібні люди, які відверто кажуть правду, ми вже не один раз в цьому переконувались. Як і мислячі не потрібні. Здебільшого тюрми зараз наповнені саме такими людьми. В них режим бачить силу, якій йому не вийде вчинити опір**» – Ірина Данилович, 27 грудня 2022 року.

#FreeDanylovych

Дмитро Штибліков

Аналітик і військовий журналіст, заступник головного редактора часопису «Чорноморська безпека». У 2003 був звільнений в запас із лав Збройних Сил України за станом здоров'я. Жив у м. Севастополь. До 2014 року працював у Центрі сприяння вивченню геополітичних проблем і євроатлантичної співпраці Чорноморського регіону «Номос» у Севастополі. Публікувався в українських, російських і західних виданнях. Працював над науковою роботою про міжнародно-правові аспекти боротьби з тероризмом, брав участь у конференціях в Україні, Росії й країнах Південного Кавказу. Ув'язнений з листопада 2016 року.

Затриманий ФСБ Росії 9 листопада 2016 року в Севастополі. У ФСБ заявили, що він начебто був членом «диверсійно-терористичної групи Головного управління розвідки Міністерства оборони України». Штиблікова звинуватили у плануванні диверсійних акцій на об'єктах військової інфраструктури й життєзабезпечення в Севастополі. У травні 2017 року Дмитро Штибліков під примусом і погрозами до членів сім'ї уклав досудову угоду зі слідством – визнав «вину» та дав згоду співпрацювати зі слідством. Його справа розглядалася в особливому порядку без вивчення доказів винуватості.

16 листопада 2017 року окупаційний Севастопольський міський суд засудив Штиблікова до п'яти років колонії суворого режиму та штрафу у 200 тисяч рублів.

8 листопада 2021 року Дмитро Штибліков мав вийти на волю у зв'язку з завершенням строку покарання у справі «кримських диверсантів». В той же день він був етапований з СІЗО ФСБ «Лефортово» до Ростова-на-Дону, де у Південному окружному військовому суді на нього заведена нова справа, цього разу за статтю 275 КК РФ «Державна зрада». Новий термін покарання для політв'язня суд оголосив з 9 листопада 2016 року, і наразі Штибліков повинен безпідставно провести в російському ув'язненні за ст. 275 ще 14 років і 6 місяців позбавлення волі у виправній колонії суворого режиму та обмеженням волі на один рік після відбуття покарання. У листопаді 2022 року російський суд відхилив апеляційну та касаційну скарги Дмитра Штиблікова та його захисників.

Після другого вироку Штиблікова тривалий час етапували назад до виправної колонії №6 в Омську, де він перебував раніше. Здоров'я 52-річного бранця погіршилося: почалася гіпертонія, кришаться зуби та болять ясна. У нього сильно впав зір.

Умови, в яких утримують українця, досі суворі: він весь час перебуває один у ПКТ (приміщенні камерного типу), має лише одну коротку прогулянку в закритому маленькому дворіку. Йому не дозволені ані відео, ні звичайні дзвінки, ні побачення.

«**Батько позбавлений всіляких контактів та утримується у повному інформаційному вакуумі**» – донька політв'язня Дмитра Штиблікова Тетяна, 22 травня 2023 року.

#FreeShtyblikov

Олексій Бессарабов

Журналіст, заступник головного редактора часопису «Чорноморська безпека», аналітик, офіцер запасу Військово-морських сил України, ув'язнений з листопада 2016 року.

Жив у Севастополі. Займався публікаціями з питань безпеки та проблем Чорноморського флоту РФ в Криму. В минулому був кореспондентом інформаційного видання «Главред», під псевдонімом Олексій Стрелецький публікувався у виданнях «Судоходство», «Чорноморська безпека», «Дзеркало тижня». Був експертом українського Центру сприяння вивченню геополітичних проблем та євроатлантичного співробітництва Чорноморського регіону «Номос».

В листопаді 2016 року був затриманий російськими силовиками, а згодом заарештований за сфабрикованим звинуваченням у підготовці диверсії на «об'єктах військової інфраструктури і життєзабезпечення півострова». Його катували, вибиваючи визнання вини. У квітні 2019 року засуджений до 14 років позбавлення волі в колонії суворого режиму та до штрафу в розмірі 300 тисяч рублів. Після відхилення апеляційної скарги його утримують у виправній колонії Кочубеєвського (Ставропольський край Росії).

«**Ми, політв'язні, знаючи про підготовку зустрічей з президентом України, а потім і президента США з російським президентом, вважаємо, що основною має бути тема безумовного звільнення незаконно утримуваних Росією осіб з колоній на території РФ та Криму. Це не питання політики, це питання відновлення мінімального рівня довіри, честі й моралі лідерів націй XXI століття**» – Олексій Бессарабов, 5 травня 2021 року.

#FreeBessarabov

Сейран Салієв

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із жовтня 2017 року. Має неповну вищу освіту викладача кримськотатарської та турецької мови й літератури.

Жив у Бахчисараї і працював екскурсоводом. Після незаконної анексії Криму висвітлював обшуки в домівках кримських татар. Публічно закликав співгромадян до солідарності та підтримки жертв переслідувань мусульман, за що був оштрафований у 2016 році.

Перший обшук у нього вдома пройшов у січні 2017 року.

А вже у жовтні того ж року російські силовики заарештували Салієва в ході обшуку за сфабрикованим обвинуваченням в участі у діяльності терористичної організації та підготовці до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 16 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була частково задоволена, і термін позбавлення волі був зменшений до 15 років. Його етапували до колонії суворого режиму в Російській Федерації в Тулі. Федеральна служба виконання покарань Росії в липні 2023 року відмовила в запиті щодо переведення Салієва у в'язницю ближче до Криму. 21 червня 2024 року Салієва визнали злісним порушником відбування покарання та перевели на суворі умови відбування покарання.

«**Сім років я існую у світі розбитих доль, мертвих душ і наглядців**» – Сейран Салієв, 11 жовтня 2024 року.

#FreeSaliev

Марлен (Сулейман) Асанов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із жовтня 2017 року. За фахом – викладач турецької й кримськотатарської мови та літератури.

Жив у Бахчисараї. 2002 року заснував караван-сарай «Салачик» – кримськотатарський культурно-етнографічний центр. Від початку окупації надавав допомогу родинам кримських політ'язнів, висвітлював судові процеси та проблеми родин політ'язнів.

Восени 2017 року російські силовики прийшли з обшуком до нього додому за сфабрикованим обвинуваченням в організації діяльності терористичної організації та підготовці до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 19 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була відхилена. 8 вересня 2022 року його дружина Айше Асанова повідомила, що Марлена етапували з Ростова-на-Дону, де він перебував у період всього судового процесу, до російської колонії суворого режиму №7 на території Республіки Мордовія.

9 серпня 2024 року Бахчисарайський районний суд у Криму відмовив у задоволенні позовних вимог Асанова в переведенні з виправної колонії №7 у селищі Сосновка Республіки Мордовія до колонії, розташованої ближче до Криму, де проживає його родина.

«**Сьогодні в Криму багато людей зазнають переслідувань. Влада намагається це показати як «боротьбу з тероризмом». Але хай знають, що брехня приречена на загибель. Кримські татари та міжнародна спільнота не повірять у ці брехливі звинувачення»** – Марлен Асанов, 2 серпня 2018 року.

#FreeAsanov

Владислав Єсипенко

Журналіст-фрілансер проєкту «Крим. Реалії» Радіо Свобода, ув'язнений у Криму із березня 2021 року.

На момент окупації Криму жив з родиною в Севастополі, а згодом переїхав до Кривого Рогу. 2016 року став позаштатним журналістом проєкту «Крим. Реалії» Радіо Свобода. Готував матеріали на соціальні та екологічні теми в Криму, проводив опитування кримчан.

У березні 2021 року його заарештували російські силовики, звинувативши у незаконному виготовленні та зберіганні вибухівки. Його довго катували та опублікували постановочне інтерв'ю, в якому Єсипенко нібито зізнається у передачі інформації СБУ. 16 лютого 2022 року він був засуджений до 6 років позбавлення волі та штрафу в розмірі 110 тисяч російських рублів. 18 серпня 2022 року «суд» апеляційної інстанції окупованого Сімферополя «пом'якшив» йому вирок із шести до п'яти років колонії загального режиму, а також скоротив розмір штрафу з 110 до 105 тисяч рублів. Зараз журналіст відбуває покарання в виправній колонії міста Керч.

«**Багатьох із нас катували, погрожували фізичним знищенням, шантажували рідними та близькими, аби ми тільки зізналися в тому, чого не робили... І зрадили рідну державу. Ми опираємося як можемо, спростовуємо сказане нами під тортурами, доносимо свою правду на судах і пишемо листи на волю, щоб ви знали: ми не здаємося»** – Владислав Єсипенко, 26 жовтня 2021 року.

#FreeYesypenko

Тимур Ібрагімов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із жовтня 2017 року.

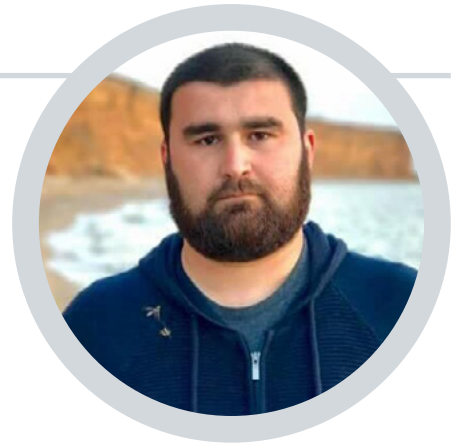
Жив у Бахчисараї. З 2015 року висвітлював обшуки в домівках кримськотатарських активістів та політично мотивовані судові процеси. З дитинства має інвалідність внаслідок травми ока.

У жовтні 2017 року російські силовики заарештували його під час обшуку в нього вдома за сфабрикованим обвинуваченням в участі у діяльності терористичної організації та підготовці до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 17 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була відхилена. 22 серпня 2022 року стало відомо, що весь термін ув'язнення активіст «Кримської солідарності» відбуватиме в колонії суворого режиму в селі Клекотки в Рязанській області в Російській Федерації.

Ібрагімов має інвалідність третьої групи із зору, одне око йому замінили на штучне понад 15 років тому, тепер політв'язень потребує заміни очного імпланту, але в тюремній лікарні це зробити неможливо. В серпні 2023 року в Ібрагімова діагностували жовчнокам'яну хворобу.

«**В 1944 році нас вже оголошували зрадниками і у вагонах вивозили в Азію. Ми, дякуючи Аллаху, повернулись. А сьогодні нас під різними приводами звинувачують в «екстремізмі» та «тероризмі». Залякують місцеве населення своїми «чоловічками». Відкрито кажуть: «Якщо комусь не подобається – їдьте геть». Це дуже нагадує 1944 рік, тільки під новим, сучасним «соусом»**» – Тимур Ібрагімов, 7 червня 2019 року.

#FreeIbragimov

Ремзі Бекіров

Громадянський журналіст об'єднання «Кримська солідарність», кореспондент видання Grani.ru, ув'язнений із березня 2019 року.

За фахом – вчитель історії. Жив у Сімферопольському районі Криму. Після окупації Криму став громадянським журналістом «Кримської солідарності», а згодом кореспондентом інтернет-видання Grani.ru. Висвітлював порушення прав людини в Криму, вів трансляції у багатьох справах: Веджіє Кашка, «26 лютого», справі Володимира Балуха, кримських мусульман, за що його двічі затримували у 2017 році.

В березні 2019 року російські силовики затримали Бекірова в місті Аксай (Ростовська область Росії), а у домівці провели обшук. Йому висунули сфабриковане обвинувачення в організації діяльності терористичної організації. 10 березня 2022 року його було засуджено до 19 років ув'язнення.

У липні 2024 року Ремзі Бекірова етапували до виправної колонії №33 м. Абакан Республіки Хакасія, де на нього систематично чинять тиск, поміщають до штрафного ізолятора, погрожують, забороняють спілкуватися з родиною та писати листи.

«**РФ переслідує кримських татар, кримських мусульман за їхнє інакодумство. За нехтїть думати так, як говорить влада, за нехтїть бути рабами на своїй землі. А ще плюс до цього, за версією слідства, мій злочин у тому, що я насмілюся висвітлювати це беззаконня, ставши спершу громадянським журналістом, а згодом кореспондентом**» – Ремзі Бекіров, 12 лютого 2020 року.

#FreeBekirov

Ернес Аметов

Громадянський журналіст об'єднання «Кримська солідарність», був ув'язнений з політичних мотивів із жовтня 2017 року по вересень 2020 року, коли суд його виправдав через відсутність доказів. Після майже чотирьох років перебування в неволі, Аметов був звільнений з-під варти і повернувся до своєї родини. А у березні 2022 року апеляційний суд скасував це рішення, і з квітня Аметов знов опинився за ґратами.

Жив у Бахчисараї, має дружину і двох дітей. За фахом юрист, а після незаконної анексії Криму став громадянським журналістом «Кримської солідарності», працюючи фотографом та відеооператором.

В жовтні 2017 року російські силовики провели в його оселі обшук, завдавши психологічної травми дітям. Аметов був затриманий разом з п'ятьма іншими кримськими татарами, серед яких троє були громадянськими журналістами – Сейран Салієв, Марлен (Сулейман) Асанов та Тимур Ібрагімов. Аметову висунули сфабриковане обвинувачення в діяльності терористичної організації.

29 грудня 2022 року Ернеса Аметова було засуджено до 11 років ув'язнення у колонії суворого режиму.

У травні 2024 року Ернеса Аметова етапували до колонії у Вологодській області на території Росії.

«**Людині мозок був даний для того, щоб вона аналізувала інформацію. Ось чим я займався. Якщо це злочин, то вибачте, я тоді не знаю, як мені жити, якщо мені навіть співставляти інформацію не можна. Бути середньостатистичним, не висовувати голови більш, ніж потрібно в цій країні**», – Ернес Аметов, вересень 2020 року.

#FreeAmetov

Рустем Шейхалієв

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із березня 2019 року.

Жив у Сімферопольському районі Криму і був підприємцем. З 2015 року висвітлював порушення прав людини в Криму. Відвідував судові засідання, допомагав сім'ям політв'язнів та організував закупівлю передач ув'язненим.

У березні 2019 року російські силовики заарештували його під час обшуку в нього вдома. Шейхалієву висунули сфабриковане обвинувачення – участь у діяльності терористичної організації. Його утримували у СІЗО в Ростові-на-Дону. 24 листопада 2022 року Південний окружний військовий суд Ростова-на-Дону визнав його винним і призначив покарання у вигляді позбавлення волі на термін 14 років, з відбування перших 4 років в тюрмі та з обмеженнями свободи після відбування покарання терміном на один рік. Шейхалієв має проблеми зі здоров'ям та не отримує належної медичної допомоги. Під час вироку в суді йому викликали швидку.

Наразі Рустем Шейхалієв перебуває у місті Єнісейськ Красноярського краю РФ. Дружині та дітям вдається спілкуватися з ним електронними листами. Телефонні дзвінки заборонені.

«**Багато хто дивуються, яка підтримка в нашого народу, і кажуть: «Я такого ще не бачив». Я відповів: узяли одного – придуть десятеро, візьмете десятох – придуть сто, а якщо візьмете сто – прийде тисяча. Такий у нас народ, як єдиний організм, такі традиції підтримки**» – Рустем Шейхалієв, 24 травня 2019 року.

#FreeSheykhaliyev

Руслан Сулейманов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із березня 2019 року.

За фахом – вчитель фізики. Жив у Сімферопольському районі Криму. Висвітлював порушення прав людини в Криму, за що його затримували в 2017 та 2019 роках. Вів уроки фізики для дітей політичних в'язнів. Його трирічний син Муса трагічно загинув у 2020 році.

В березні 2019 року російські силовики заарештували Сулейманова під час обшуку в нього вдома. У липні 2019 року примусово проходив психіатричну експертизу. Йому висунули сфабриковане обвинувачення в організації діяльності терористичної організації. Сулейманова утримували у СІЗО в Ростові-на-Дону. 24 листопада 2022 року Південний окружний військовий суд РФ визнав його винним і призначив покарання у вигляді позбавлення волі на термін 14 років, з відбуванням перших 4 років в тюрмі та з обмеженнями свободи після відбування покарання строком в один рік.

Наразі перебуває у в'язниці Верхньоуральська Челябінської області Російської Федерації, де його поставили на профблік як «прихильного до екстремізму», «схильного до втечі та нападу».

«Після 2014 року активний прошарок у народі оголосили терористами та екстремістами, з'явилися безвісти зниклі, до смерті закатовані за свою позицію. Це Решат Аметов, це справа Веджіє Кашка – коли затримання літніх активістів потягнуло за собою їх смерть, численні кримінальні справи й тиск на активістів, кримських татар» – Руслан Сулейманов, 20 травня 2020 року.

#FreeSuleymanov

Вілен Темер'янов

Громадянський журналіст громадського об'єднання «Кримська солідарність», кореспондент видання Grani.ru, ув'язнений із серпня 2022 року.

Жив у селі Вільне Джанкойського району. Після окупації Криму висвітлював обшуки в домівках кримських татар та політично мотивовані судові процеси. Окупаційна влада неодноразово затримувала його. Зокрема, в листопаді 2021 року під час масового затримання кримських татар, які з квітами зустрічали адвоката Едема Семедляєва після відбування незаконного арешту.

Був затриманий російськими силовиками 11 серпня 2022 року у власному домі, де провели обшук. Наступного дня йому обрали запобіжний захід – тримання під вартою – і оголосили сфабриковане обвинувачення: участь у діяльності терористичної організації.

Темер'янова утримували у СІЗО в Сімферополі та проводили примусову психіатричну експертизу. 20 квітня 2023 року був етапований в СІЗО російського міста Ростов-на-Дону. Зараз в Южному окружному воєнному суді триває судовий процес щодо нього і п'ятох інших кримських татар. Йому загрожує до 20 років ув'язнення.

«За всі ці роки я зрозумів: те, що відбувається у Криму – це новий вид залякування мого народу та чергові репресії за стійку позицію та незгоду з політикою Росії. Як розсудлива людина та громадянський журналіст я виявляю терпіння і стійкість у ці важкі для мого народу часи. Я протистоятиму свавіллю російської судової системи і далі впевнено, стійко робитиму все від себе залежне і висвітлюватиму реальність Криму. У складні та важкі часи завжди з'являються сильні люди, і я, сподіваюся, один із них» – Вілен Темер'янов, 17 січня 2023 року.

#FreeTemeryanov

Осман Аріфмететов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із березня 2019 року.

За фахом – вчитель інформатики. Жив у Сімферополі. З 2015 року висвітлював порушення прав людини в Криму, допомагав організувати передачі в СІЗО кримськотатарським в'язням. У 2019 році отримав особливу відзнаку літературного конкурсу «Кримський інжир/Qırım incirgi» «Слова свободи», а його оповідання «Моя депортація» увійшло до фіналу в номінації «Проза українською мовою».

В березні 2019 року російські силовики заарештували його в місті Аксай (Ростовська область Росії), а у домівці провели обшук. Осману Аріфмететову висунули сфабриковане обвинувачення – участь у діяльності терористичної організації та підготовка до насильницького захоплення влади. Аріфмететова утримували у СІЗО в Ростові-на-Дону. 16 серпня 2022 року прокурор вимагав для нього 16,5 років позбавлення волі.

24 листопада 2022 року Південний окружний військовий суд Росії призначив Аріфмететову покарання у вигляді 14 років позбавлення волі з відбування перших чотирьох років в тюрмі, а подальшого строку – в колонії суворого режиму, з обмеженнями свободи після відбування покарання строком в один рік.

На початку травня 2024 року стало відомо, що Аріфмететов був етапований до Мінусінської в'язниці у Красноярському краї Росії.

«*Моя боротьба у відкритому доступі помітна на сторінці у фейсбуці. Я висвітлював несправедливість, і за це мене назвали терористом. Кримські татари, мусульмани показали свою політичну позицію. Вони не підтримали утискувачів. Цей режим боїться політичної єдності*» – Осман Аріфмететов, 21 травня 2019 року.

[#FreeArifmemetov](#)

Асан Ахтемов

Громадянський журналіст ініціативи «Нефес», раніше працював також у кримськотатарській газеті «Авдет». Ув'язнений із вересня 2021 року.

Жив у Сімферополі. Відвідував судові справи кримських татар, підтримував родичів арештованих. Організував проєкт про громадських активістів, які залишилися в Криму після анексії, займався соціокультурними проєктами.

Був затриманий російськими силовиками у вересні 2021 року у справі, за якою також переслідували першого заступника голови Меджлісу кримськотатарського народу Нарімана Джеляла. Ахтемова катували, вибиваючи визнання співучасті у скоєнні «диверсії», яка нібито сталася на газопроводі в Криму в селі Перевальне 23 серпня цього ж року. Адвоката допустили до нього лише через десять днів після затримання.

Асана Ахтемова утримували у СІЗО в Сімферополі. 21 вересня 2022 року суд оголосив вирок – 15 років ув'язнення, штраф у розмірі 500 тисяч рублів, а також один рік обмеження свободи після відбування основного терміну покарання. Потім суд апеляційної інстанції посилив умови тримання, призначивши перші три роки у в'язниці. 2 жовтня 2023 року стало відомо, що Асана Ахтемова етапували до Володимирського централу на територію Росії.

«*Головна моя мрія в житті – жити в Криму і бачити мій народ у розквіті, щасливим. Я вірю, що так і буде. Безкінечно вдячний всім людям, які нас підтримують в ці важкі часи. Тільки завдяки вам я не здаюся*» – Асан Ахтемов, 5 жовтня 2021 року.

[#FreeAkhtemov](#)

Сервер Мустафаєв

Громадянський журналіст, координатор та стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», правозахисник, ув'язнений із травня 2018 року.

За фахом – інженер систем газопостачання. Жив у Бахчисараї. Співзасновник об'єднання «Кримська солідарність». Публічно виступав на захист жертв політичних переслідувань, висвітлював порушення прав людини в Криму. У 2019 і 2020 роках отримав особливу відзнаку літературного конкурсу «Кримський інжир/Qıym incirı» «Слова свободи», а його вірш «Альхамдулиллях, мусульманмыз» та оповідання «Земаневий Юсуф медресеси» увійшли до фіналу в номінаціях «Поезія кримськотатарською мовою» та «Проза кримськотатарською мовою».

У травні 2018 року російські силовики заарештували його під час обшуку в нього вдома за сфабрикованим обвинуваченням – участь у діяльності терористичної організації та підготовка до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 14 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була відхилена. З вересня 2022 року політв'язень перебуває у Тамбовській виправній колонії №1. Попри вступ до вишу на дистанційну форму навчання, в колонії Мустафаєву не дозволили скласти заліки після першого семестру навчання, а у серпні 2023 року відправили у штрафний ізолятор.

Сервер Мустафаєв дедалі більше втрачає зір у бараку суворох умов утримання, куди його перевели в лютому 2024 року.

«*Незважаючи на винесені строки й несправедливість, яка триває, ми не опускаємо рук та не падаємо духом. Ми всі є свідками того, що обов'язок кожного з нас – очиститися від наклепу, який нависли на наш народ, релігію в наші дні та протягом нашої історії*» – Сервер Мустафаєв, 17 травня 2021 року.

#FreeMustafayev

Рустем Османов

Громадянський журналіст об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений у окупованому Криму із березня 2024 року. Жив у м. Бахчисарай. Був колишнім співробітником кримськотатарського телеканалу АТР.

5 березня 2024 року окупаційний Київський районний суд Сімферополя на закритому засіданні постановив заарештувати журналіста на два місяці, помістивши до СІЗО №2 Сімферополя за звинуваченням в організації та участі в діяльності терористичної організації. Після цього термін арешту кілька разів продовжувався.

«*Ми опинилися в малоприємному становищі. Не тому що ми погані і вчинили якісь злочиння. Ні! Ми не так виховані!*» – з листа Рустема Османова, 24 березня 2024 року.

#FreeOsmanov

Амет Сулейманов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», спочатку перебував під домашнім арештом у тимчасово окупованому Криму з березня 2020 року. У квітні 2023 року його перевели до СІЗО, а потім відправили відбувати покарання до РФ.

За фахом – менеджер з продажу у салоні мобільного зв'язку. Жив у Бахчисарайі. Висвітлював обшуки та арешти кримських татар, за що його двічі затримувала окупаційна влада у 2017 і 2019 роках. Після цього був змушений обмежити свою діяльність через хворобу серця.

Навесні 2020 року російські силовики заарештували його за сфабрикованим обвинуваченням про участь у діяльності терористичної організації. Через стан здоров'я протягом розгляду справи в судах першої та апеляційної інстанції він перебував під домашнім арештом. У 2021 році був засуджений до 12 років позбавлення волі. 9 лютого 2023 року апеляційний суд залишив цей вирок в силі, а вже 5 квітня його взяли під варту і відправили у слідчий ізолятор у Сімферополі. Там у нього відібрали ліки та не дозволяли лежати попри погане самопочуття. 27 вересня стало відомо, що Амета Сулейманова етапували до Росії у тюрму міста Владимир.

Після вироку й етапу на територію РФ до Владимирського централу стан Амета Сулейманова значно погіршився, йому терміново потрібна операція із заміни серцевого клапана. 29 березня 2024 року суд у Владимирі відмовив у його звільненні з в'язниці, хоча в медичних документах Сулейманова є відомості про хвороби, з якими людина не повинна перебувати в ув'язненні.

«**Сьогодні Крим став не «розплідником тероризму», як деякі хочуть це подати. А розплідником відважних чоловіків та жінок, готових казати правду і відстоювати справедливість навіть під страхом позбавлення волі, катувань та викрадень»** – Амет Сулейманов, 27 квітня 2021 року.

#FreeSuleymanov

Азіз Азізов

Громадянський журналіст, стример об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений у окупованому Криму з березня 2024 року. Жив у м. Бахчисарай і займався фасадними та оздоблювальними роботами.

Був ув'язнений разом з Рустемом Османовим 5 березня 2024 року, коли окупаційний Київський районний суд Сімферополя постановив заарештувати двох журналістів на два місяці, помістивши до СІЗО №2 Сімферополя за звинуваченням в організації та участі в діяльності терористичної організації. Після цього термін арешту кілька разів продовжувався.

2 травня 2024 стало відомо, що Азіза Азізова без очевидних медичних показань відправили в психіатричну лікарню для проходження психіатричної експертизи в умовах стаціонару.

«**Про себе написати тут – це як іще одне ускладнення, плюсом до решти... Але Земля обертається, не зупиняючись, і це все тимчасове, воно мине обов'язково й закінчиться. Я ж прошу Всевишнього, щоб це сталося максимально скоріше і з благом, тож не впадаймо у відчай і йдімо далі»** – Азіз Азізов, 28 липня 2024 року.

#FreeAzizov

2024

СПИСОК УВ'ЯЗНЕНИХ
КРИМСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

zmina.ua

zmina.info

ZMINA

ЦЕНТР ПРАВ ЛЮДИНИ